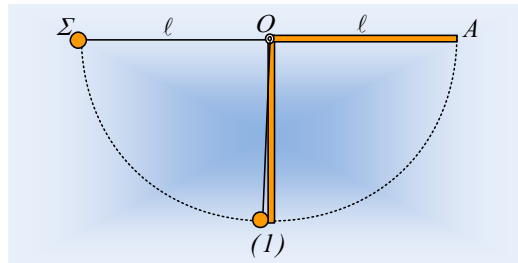

Μια κρούση ράβδου με υλικό σημείο

Ένα υλικό σημείο Σ μάζας m είναι δεμένο στο άκρο νήματος μήκους ℓ , το άλλο άκρο του οποίου είναι δεμένο σε σταθερό οριζόντιο άξονα O . Γύρω από τον ίδιο άξονα μπορεί να στρέφεται χωρίς τριβές και μια ομογενής λεπτή ράβδος (OA) της ίδιας μάζας και μήκους επίσης ℓ . Αφήνουμε ταυτόχρονα τα δυο σώματα να κινηθούν σε κατακόρυφο επίπεδο, από την οριζόντια θέση, όπως στο σχήμα.

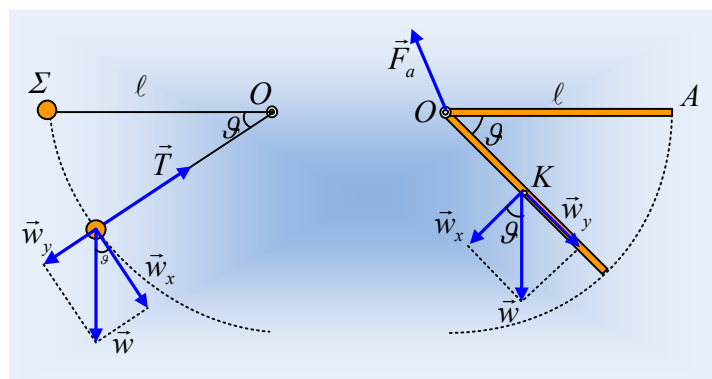

- i) Το σώμα Σ θα συγκρουστεί με το άκρο A της ράβδου:
 - α) στην κατακόρυφη θέση (1), β) δεξιά της θέσης (1), γ) αριστερά της θέσης (1)
- ii) Ελάχιστα πριν την κρούση μεγαλύτερη κινητική ενέργεια έχει:
 - α) Το σώμα Σ , β) η ράβδος (OA), γ) έχουν ίσες κινητικές ενέργειες.
- iii) Ελάχιστα πριν την κρούση μεγαλύτερη κατά μέτρο ταχύτητα έχει:
 - α) Το σώμα Σ , β) το άκρο A της ράβδου, γ) Έχουν ταχύτητες ίσου μέτρου.
- iv) Αν ακολουθήσει πλαστική κρούση και το σώμα Σ κολλήσει στη ράβδο, τότε αμέσως μετά το στερεό που προκύπτει, θα περιστραφεί με την φορά των δεικτών του ρολογιού ή αντίθετα;

Δίνεται η ροπή αδράνειας της ράβδου ως προς το άκρο της O : $I = 1/3 m\ell^2$.

Απάντηση:

- i) Στο παρακάτω σχήμα και σε μια τυχαία θέση των δύο σωμάτων όπου το νήμα και η ράβδος σχηματίζουν την ίδια γωνία με την αρχική οριζόντια διεύθυνση, έχουμε σχεδιάσει τις δυνάμεις που ασκούνται στα δυο σώματα.

Για την γωνιακή επιτάχυνση του σώματος Σ έχουμε $w_x = ma_{1x} \rightarrow mg \sin \theta = ma_{1\gamma\omega\nu} \cdot \ell \rightarrow$

$$a_{1\gamma\omega\nu} = \frac{g}{\ell} \sigma \nu \theta$$

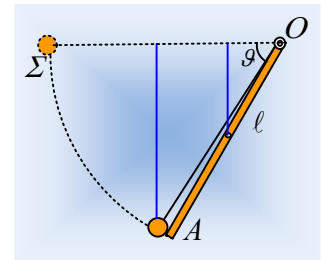
Για την ράβδο:

$$\Sigma \tau = I_A \cdot \alpha_{2\gamma\omega\nu} \rightarrow mg \cdot \sigma\upsilon\nu\theta \frac{\ell}{2} = \frac{1}{3} m \ell^2 \alpha_{2\gamma\omega\nu} \rightarrow$$

$$a_{2\gamma\omega\nu} = \frac{3g}{2\ell} \sigma\upsilon\nu\theta = 1,5a_{1\gamma\omega\nu}$$

Δηλαδή σε κάθε θέση η ράβδος έχει μεγαλύτερη γωνιακή επιτάχυνση, οπότε θα κινηθεί γρηγορότερα και θα φτάσει πιο σύντομα στην κατακόρυφη θέση. Αλλά τότε η σύγκρουση θα γίνει αριστερά της κατακόρυφης θέσης. Σωστό το γ).

- ii) Έστω ότι τα δυο σώματα συγκρούονται στη θέση του σχήματος, όπου η γωνία που σχηματίζει το νήμα με την αρχική του, οριζόντια θέση, γωνία θ . Θεωρώντας το οριζόντιο επίπεδο που περνά από την κατώτερη θέση του υλικού σημείου Σ , ως επίπεδο μηδενικής δυναμικής ενέργειας και αφού η μηχανική ενέργεια παραμένει σταθερή, θα έχουμε:

Για το υλικό σημείο Σ :

$$K_{\tau\epsilon\lambda,\Sigma} = U_{\alpha\rho\chi} = mg \ell \cdot \eta\mu\theta \quad (1)$$

Για την ράβδο P:

$$K_{\tau\epsilon\lambda,\rho} + mg \frac{1}{2} \ell \cdot \eta\mu\theta = mg \ell \cdot \eta\mu\theta \rightarrow K_{\tau\epsilon\lambda,\rho} = \frac{1}{2} mg \ell \cdot \eta\mu\theta \quad (2)$$

Σωστή η πρόταση α).

- iii) Από την σχέση (1) παίρνουμε $\frac{1}{2} m v_{\Sigma}^2 = mg \ell \cdot \eta\mu\theta \rightarrow v_{\Sigma} = \sqrt{2g\ell\eta\mu\theta}$, ενώ από την (2):

$$\frac{1}{2} I_O \omega^2 = \frac{1}{2} mg \ell \cdot \eta\mu\theta \rightarrow \frac{1}{2} \frac{1}{3} m \ell^2 \omega^2 = \frac{1}{2} mg \ell \cdot \eta\mu\theta \rightarrow \omega = \sqrt{\frac{3g \cdot \eta\mu\theta}{\ell}} \rightarrow$$

$$v_A = \omega \ell = \sqrt{3g\ell \cdot \eta\mu\theta}$$

Σωστή η β) πρόταση.

- iv) Εφαρμόζουμε για την κρούση την αρχή διατήρησης της στροφορμής, ως προς τον οριζόντιο άξονα που περνά από το O, θεωρώντας θετική την αντιωρολογιακή φορά:

$$\vec{L}_{\pi\rho\nu\nu} = \vec{L}_{\mu\epsilon\pi\acute{\iota}} \rightarrow m v_{\Sigma} \ell - I_{\rho} \omega = L_{\mu\epsilon\pi\acute{\iota}} \rightarrow$$

$$L_{\mu\epsilon\pi\acute{\iota}} = m \sqrt{2g\ell\eta\mu\theta} \cdot \ell - \frac{1}{3} m \ell^2 \cdot \sqrt{\frac{3g \cdot \eta\mu\theta}{\ell}} = m \ell \left(\sqrt{2 \cdot g\ell\eta\mu\theta} - \sqrt{\frac{1}{3} \cdot g\ell\eta\mu\theta} \right) > 0$$

Το συσσωμάτωμα δηλαδή μετά την κρούση στρέφεται αντίθετα από την φορά περιστροφής των δεικτών του ρολογιού.

dmargaris@sch.gr